

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7160

гр. София, 27.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **8668** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано, след като с Решение № 9295/25.

08. 2021 г., постановено по адм. д. № 9872/2020 г. по описа на Върховния административен съд, е отменено Решение № 4292/30. 07. 2020 г., постановено по адм. д. № 11283/2019 г. по описа на Административен съд – София град и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, като са дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото.

С Решение № 4292/30. 07. 2020 г., постановено по адм. д. № 11283/2019 г. по описа на Административен съд – София град, е отхвърлен предявеният от А. Е. К. иск срещу Националната агенция за приходите, с който се моли за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди в размер на 1000 /хиляда/ лева, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за периода от 15. 07. 2019 г. до окончателното изплащане на вземанията.

Производството по делото е образувано по подадена от А. Е. К., чрез адв. Ю. искова молба срещу Национална агенция по приходите, с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, с която се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 /хиляда/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15. 07. 2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27. 04. 2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, за

периода от 15. 07. 2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Административен съд – София град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства, приема от правна страна следното:

Пред Върховния административен съд е образувано адм. дело №1037 по описа за 2021 г., по което с Определение от 14. 05. 2021 г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз /СЕС/, на основание чл. 267, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз /ДФЕС/ за тълкуване на чл. 5, § 2, чл. 24, чл. 32, чл. 82, § 1 и § 3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент /ЕС/ 2016/679, със следните въпроси:

1/ Разпоредбите на чл. 24 и чл. 32 от Регламент /ЕС/ 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл. 4, т. 12 от Регламент /ЕС/ 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи?

2/ Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл.32 от Регламент /ЕС/ 2016/679 са подходящи?

3/ Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на отчетност в чл. 5, § 2 и чл. 24 във връзка със Съображение 74 от Регламент /ЕС/ 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл. 82, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл. 32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“?

4/ Нормата на чл. 82, § 3 от Регламент /ЕС/ 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност?

5/ Нормите на чл. 82, § 1 и § 2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент /ЕС/ 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред Съда на Европейския съюз е образувано дело № С-340/2021.

От изложеното следва, че въпросите, поставени в преюдициалното запитване, са

свързани с настоящия казус. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща хипотезата на търсената в настоящото производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС по иска за обезщетение за вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни. При тези факти настоящият решаващ състав приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело № 1037/2021 г. на Върховния административен съд, следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 633 от ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Така мотивиран и на основание чл. 631, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА производството по адм. дело № 8668/2021 г. до постановяване на решение от СЕС по дело № С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд на Република България по адм. дело № 1037/2021 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

Съдия: